

Kiváló kollégista

Minden évben február 19-én, Kossuth Zsuzsanna névnapján kerül átadásra a „Kiváló kollégista“ cím. Idén a nevelőtestület egyhangúlag úgy döntött, hogy két diák is érdemes a címre. Ábrahám Lilla és Göcsei Bettina büszkélkedhet most ezzel a nagyszerű kitüntetéssel. Őket faggattuk.

- **Négy, ill. öt éve vagy kollégista. Mi volt az oka, hogy ide, a KZS-ba jelentkeztl?**

Lilla: Mivel elsősorban a Krúdy-középiskolában szerettem volna továbbtanulni, az már biztos volt, hogy kollégista leszek. Több akkori osztálytársam is Győrbe készült, össze is beszélünk, ki melyik kollégiumot választja. Végül azért a KZS-ba jelentkeztem, mert anyukám is ide járt, és rengeteg jót mesélt róla. Így kerültem én ide, több rajkaival együtt.

Betti: Mikor 8. osztályban a továbbtanulás kérdése állt előttem, biztos voltam benne, hogy egy távolabbi városban szeretnék tanulni, mert úgy gondoltam, hogy minden újabb életszakasz egy mérföldkő az életünkben, és szükség van a változásra. Miután a Krúdyba nyertem felvételt, egyértelmű volt, hogy a KZS-ba jövök. Elsőre is nagyon szimpatikusnak találtam. Rengeteg jót hallottam róla korábbi kolezosoktól, úgyhogy teljes mértékben elnyerte a tetszésem. Egyáltalán nem bántam meg ezt a döntésemet.

- **Az elmúlt évek során beilleszkedtél a kollégista életbe. Milyen szakkörökön, eseményeken vettél/veszel részt?**

Lilla: Talán nincs is olyan szakkör, esemény, amelybe ne kóstoltam volna bele az öt év alatt. Kiemelt szerepet játszott az életemben az énekkar és a DÖK is. Szerettem ezekhez a közösségekhez tartozni, hiszen megtanulhattam, milyen a csapattal egy közös célt elérni, keményen dolgozni valamiért, ami nekünk, a közösségnek fontos.

Betti: Miután bekerültem a kollégiumba, néhány hét elteltével a diákönkormányzat tagja lettem. Nagyon élveztem itt a közös munkát, rengeteg programot sikerült megvalósítani. Ezeket soha nem fogom elfelejteni. A színházberletések aktív tagja vagyok még a mai napig is, mindig nagy kíváncsisággal várom a következő előadást. A tavalyi év során pedig a 4 FOR EUROPE verseny résztvevője voltam, ahol regionális negyedik helyezettek lettünk. Ezeken túl minden évben szívesen vállaltam el a csoportom képviselőjeként a változatosabbnál változatosabb szerepeket.

- **Hogyan fért mindez bele az idődbe? Hogyan szervezted meg a délutánjaidat?**

Lilla: Néha úgy éreztem, 24 órából 26-ban van elfoglaltságom. Próbák, gyűlések, színház és persze a legfontosabb, a tanulás néha nehezen voltak összeegyeztethetők, de valahogy mindig megoldottam. De hát akkor szép az élet, ha zajlik! A kollégium házirendje, időbeosztása is nagyban hozzájárult a napjaim rendjéhez. Segített abban, hogy mikor álljak neki a tanulásnak, mikor tartsak szünetet, mikor egyek, mikor igyak, mikor szellőztessek. A 22 órás villanyoltás nélkül lehet, hogy reggel vettem volna észre, hogy aludnom kellett volna.

Betti: Igyekeztem mindig mindenből a maximumot kihozni. Nem volt egyszerű megszervezni a délutánjaimat, de próbálkoztam a legjobb megoldást találni mindenre.

- **Mire gondoltál, amikor megláttad a családtagjaidat a KZS-napon?**

Lilla: Meglepődtem, hiszen mélyen hallgattak erről. Biztosan nagyon ügyeltek rá, hogy ne árulják el előre, hogy itt leszek velem ezen a napon.

Betti: Nagyon nagy meglepetés volt ez számomra, szokásomhoz híven most is az utolsó pillanatban érkeztem, és amikor beléptem az ajtón, kikerekedett szemekkel láttam, hogy szüleim az első sorban ülnek. Szerintem még abban a pillanatban sem fogtam fel, hogy miért vannak itt.

- **Sejtetted, hogy esetleg te kapod majd a „Kiváló kollégista“ címet, vagy csak abban a pillanatban tudtad meg, amikor kimondták a nevedet?**

Lilla: Ha őszinte lehetek, egy kicsit reméltem, hogy mindazzal, amit a kollégiumban szorgoskodtam, kiérdemlek majd egy díjat az utolsó évben, de persze biztos nem voltam abban, hogy ez fog történni.

Betti: Őszintén csak abban a pillanatban tudatosult bennem mindez. Nagyon meglepődtem, hogy az én nevemet mondták ki, nem számítottam rá.

- **Mi volt az első gondolatod, mikor meghallottad a neved?**

Lilla: Hogy biztosan nagyon büszkék rám a szüleim és az osztályfőnököm, és persze én is magamra. Mert ez aztán igen! Kiváló kollégista lettem! Mire legyen büszke az ember, ha nem erre! Igaz?

Betti: Első gondolatom talán az volt, hogy ez nem lehetséges, és a teljes meglepődöttség jelei mutatkoztak rajtam.

- **Hogyan fogadták a családtagjaid, hogy te nyerted el ezt a címet?**

Lilla: Nagyon büszkék voltak rám, el is vittek vacsorázni, és mi lehet egy kollégistának a legnagyobb ajándék, ha nem egy kiadós családi vacsora?

Betti: Rendkívül büszkék voltak rám, nem gondolták volna, hogy ilyen jelentős díjban fog kamatozni a négy évem munkája.

- **Büszkeséggel tölt el, hogy immár te is kiváló kollégista vagy?**

Lilla: Büszke vagyok mindarra, amit a kollégiumban tettem, elértem. A díj pedig hab a tortán!

Betti: Igen, rendkívül megtisztelő, hogy én is részesülhettem ebben a díjban.

- **Később, ha arra kerül sor, beleírod ezt az önéletrajzodba?**

Lilla: Biztosan belekerül, mert ez egyfajta bizonyíték arra, hogyan dolgozom a feladataimon a közösségben, milyen az alkalmazkodó képességem.

Betti: Mindenképp beleírom, számomra ennek a díjnak az elnyerése egy nagyon nagy élmény és megtiszteltetés volt.

- **Mi a legszebb KZS-s emléked?**

Lilla: Talán ezt a KZS-napot tudnám megemlíteni. A családom és a barátaim jelenlétében kaptam meg a „Kiváló kollégista” díjat, felsorolták, mi mindent követtem el a koleszban,

persze csak jókat. És hát ez volt az utolsó ilyen ünnepségem a kollégiumban. Mindenképpen életem egyik legemlékezetesebb napja volt ez.

Betti: *Mikor második éves voltam, és azon az éven a mi emeletünk készítette a Kossuth Zsuzsanna-napi műsort. Számomra az volt legemlékezetesebb pillanat, amikor Kossuth Zsuzsannaként megjelentem a nagyon csinos piros ruhában, amit akkor nagyon kínosnak éreztem. De visszagondolva ez hatalmas élmény volt.*

• **Mit tanácsolsz a jövő kollégistáinak?**

Lilla: *Legyetek nyitottak! Egymásra, a világra, arra, hogy mi zajlik körülöttek. Ne adjátok fel! Eleinte nehéz lesz a kollégiumi élet, de higgyétek el, hozzá lehet szokni, és a végén majd, öreg fejjel visszagondolva, csak jó emlékek jutnak az eszetekbe. Ne féljétek az újtól, a változástól! Legyetek türelmesek és empátikusak! Nagy erények a koleszban. Tiszteljétek tanáraitokat és egymást! És végül, hozzátok ki magatokból a maximumot!*

Betti: *Azt kívánom, hogy mindenki érje el a kitűzött célját, hogy a koleszt második otthonuknak tekintsék, ahol minden lehető segítséget megkaphatnak.*

Mi is kell ahhoz, hogy valaki megkapja a „Kiváló kollégista“ címet? Természetesen, ami elsősorban a kollégium célja is, a jó tanulmányi átlag. Emellett fontos a többéves, kiemelkedő közösségi munka.

Ezzel a kis interjúval szeretnénk minden kollégista diáktársunk nevében gratulálni Lillának és Bettinek.

A 2017-2018. tanév kitüntettjei

Csörgei Emese és Karner Anett (Krúdy)